

שלום בית

הכוח להשפיע על עם ישראל.

עם סיפורים ועובדות מגדולי ישראל.

חלק א'.

הקונטרס מחולק חינם
לעילוי נשמת יהודית בת יהודה אריה ז"ל
ניתן לשלם 5 ₪ להמשך ההפצה.
להשיג הקונטרס: 052-7139520 או 04-8436092

אקדמות מילין.

כתב בפירוש הרקאנאטי על התורה פרשת בראשית ומכאן תבין סוד זיווג חתן וכלה ומצות פריה ורביה ... והעולם התחתון שהוא צל העולם העליון הוא כך, כמו שאמרו רז"ל בספר הבהיר אמר רבי עקיבא כל מה שברא הקדוש ב"ה בעולמו ברא זה כנגד זה שנאמר גם את זה לעומת זה עשה האלהים ... ועל כן אמרו רבותינו ז"ל אוהבה כגופו ומכבדה יותר מגופו לרמוז לבת זוג אדם העליון יתברך ויתעלה.

מה בקונטרס?

- א. יש סוד גדול בזיווג חתן וכלה, בעז"ה בקונטרס זה תזכה לדעת קצת מהו הסוד הגדול הטמון כאן.
- ב. דע! שאם תזכה לקיים את דברי חז"ל המובאים בקונטרס זה, כל שעה בביתך תהיה שווה אולי פי 100 יותר בעיני בורא עולם כמו שמוכח מדברי החפץ חיים בפרק ה :
- ג. בקונטרס תזכה לדעת כיצד אתה יכול לתת לקב"ה כוח להשפיע שפע טוב לעם ישראל.
- ד. בקונטרס תראה שבידך לעשות הרבה בשביל למנוע את כל הגזירות והצרות שיש על עם ישראל, ולקרב את הגאולה בב"א.
- ה. מפאת הקיצור חולקו הדברים לשני קונטרסים, לכן אם גרמת חלק א' כדאי להתקשר להשיג חלק ב'.

מפתח הענינים.

- הסכמות הרבנים..... 4
- א. הסכמת הרב אביגדור נבנצל שליט"א..... 4
- ב. הסכמת הרב דב יפה שליט"א, משגיח דישיבת כנסת חזקיהו רכסים..... 4
- ג. הסכמת הרב יואל שוורץ שליט"א..... 5
- ד. הסכמת הרב אהרן זכאי שליט"א..... 6
- פרק א : אל גינת אגוז ירדתי. קיצור החוברת..... 7
- א. דע מה למעלה – ממך!..... 7
- ב. איש ואשתו משל המשפיע על הנמשל..... 7
- ג. דברי הרב אביגדור נבנצל שליט"א..... 9
- ד. סיכום למעשה..... 11
- ה. בשבילי נברא העולם..... 12
- ו. סיפור..... 12
- פרק ב : מעשי האדם משפיעים בבריאה - מקורות..... 14
- פרק ג : שלום בית חיבור בין הקב"ה לכנסת ישראל-מקורות..... 15
- א. ספר פלא יועץ - ערך שנאה..... 15
- ב. ספר עבודת הקודש להחיד"א..... 15
- ג. פירוש הרקאנאטי על התורה..... 16
- ד. זוהר במדבר קי"ח ב'..... 17
- ה. מפריד בין איש לאשתו מפריד בין כנס"י להקב"ה..... 18
- ו. ליקוטי מוהר"ן (מהדורא בתרא סימן לב)..... 18
- ז. ראשית חכמה - שער הענוה - פרק חמישי:..... 19
- ח. כאילו משים שלום בכל ישראל..... 19
- ט. סיפור על האמורא רב רחומי והמוסר ההשכל הנלמד ממנו..... 19
- פרק ד : ההשפעה הגדולה ביותר..... 21
- רמב"ם (הלכות חנוכה פרק ד הלכה יד):..... 21
- פרק ה : חסידות תלויה במחשבה..... 23
- א. כיצד תוכל להעלות את ערך ואיכות מצוותיך?..... 23
- ב. מסילת ישרים..... 24
- פרק ו : האוצר לא מתחת לגשר..... 26
- פרק ז : גאולת ישראל תלויה בשלום בית..... 28
- מה היה סודו של הגרש"ז שנתן לו את הכוח חמישים שנה בלי לפגוע באשתו?..... 29
- אור חדש על מאמרי חז"ל:..... 30

רב בירושלים העתיקה תובב"א
מח"ס ביצחק יקרא
מציון מכלל יופי
שיחות לחמישה חומשי תורה ומועדים

בס"ד, תאריך א"ק ב' צפורי אגנים בלגה
תלמידי יו"ט א"ק אג"ט

יאתי אה החוברת "שלום בית" המסבירה איך אהבה ואהבה ועל ירעזת בין איש לאשה או רחמים
שכח את של הקב"ה אלמלי, ויגרוי וזאת ומעוררים, יבנה חבב המהגר שליט"א לעורר של בית
ישראל בצד, ונזכה שוק"י, אמרו בצדוקי א' אשה אמר עליו אהבא בין, ויבנו את גומתו קמרו
קיימו, וטובת לשי אהב
אנישן עמ"ק

פה סכמת החוברת של
ויזכה הרב המחבר כי כבוד
יקראו בידי (ניצח) שליט"א איך נתיב חסון
ואיך רובי אהבה
כד יבנה

הסכמות הרבנים.

א. הסכמת הרב אביגדור נבנצל שליט"א.

יקר סהדותא

ראיתי את החוברת "שלום בית" המסבירה איך אהבה ואהבה ושלוש
ורעות בין איש לאשתו גורמים שפע טוב של הקב"ה לכנס"י, והדברים
מאירים ומעוררים, יזכה הרב המחבר שליט"א לעורר כל בית ישראל
בזה, ונזכה שהקב"ה, למרות שצדוקי א' בגמ' (סנהדרין לט.) אמר עליו
שהוא כהן, יחזיר את גרושתו במהרה בימינו.

כעתירת צעיר הלויים
אביגדור נבנצל.

ב. הסכמת הרב דב יפה שליט"א, משגיח דישיבת כנסת חזקיהו רכסים.

ההסכמה החשובה של הגאון הרב נבנצל שליט"א אינה צריכה חיזוק
ויזכה הרב המחבר הנכבד לעורר רבים לטובה.

דב יפה

נ.ב. דברי הרב נבנצל בעניין זה הובאו בסוף פרק א'.

הרב יואל שוורץ שליט"א

ראש המכון למניעת איסור אכילת תולעים

מחבר סדרת הספרים - כשרות המזון

רח' סלנט 12 - טל. 02-247424

ירושלים

תאריך: 22.12.2002

בס"ד, תאריך: 3/1

אכילת תולעים

הנה ידידי הרב החשוב יהודה טאוב שליט"א הביא לפני את כתביו בנושא שלום בית והפליא ללקט את דברי רבותינו הקדושים בענין חשוב זה המקשר את הקב"ה וכנס"י, במעשה החסד ואהבה שבין איש לאשתו, על כן ראוי לכל איש מישראל ללמוד את המקורות שבלקט היקר הזה, ויוסיף להוסיף לקח, ללמד את חובת כל אדם מישראל.

ג. הסכמת הרב יואל שוורץ שליט"א.

מכתב ברכה

הנה ידידי הרב החשוב יהודה טאוב שליט"א הביא לפני את כתביו בנושא שלום בית והפליא ללקט את דברי רבותינו הקדושים בענין חשוב זה המקשר את הקב"ה וכנס"י, במעשה החסד ואהבה שבין איש לאשתו, על כן ראוי לכל איש מישראל ללמוד את המקורות שבלקט היקר הזה, ויוסיף להוסיף לקח, ללמד את חובת כל אדם מישראל.

המברכו בכל לב
יואל שוורץ
ר"מ בישיבת דבר ירושלים.

פרק א : אל גינת אגוז ירדתי. קיצור החוברת.

א. דע מה למעלה - ממך!

כתב ר' חיים מוואלזין זצ"ל בספרו נפש החיים (שער א פרק ד):
וזאת תורת האדם כל איש ישראל אל יאמר בלבו ח"ו, כי מה אני ומה
כחי לפעול במעשי השפלים שום ענין בעולם, אמנם יבין וידע ויקבע
במחשבות לבו, שכל פרטי מעשיו ודבוריו ומחשבותיו כל עת ורגע, לא
אתאבידו ח"ו, ומה רבו מעשיו ומאד גדלו ורמו, שכל אחד עולה כפי
שרשה לפעול פעולתה בגבהי מרומים בעלמות וצחצחות האורות
העליונים ... וקרוב לשמוע שגם זה בכלל כוונתם ז"ל באבות דע מה
למעלה - ממך! ר"ל אם כי אינך רואה בעיניך הענינים הנוראים הנעשים
ממעשיך, אבל תדע נאמנה, כי כל מה שנעשה למעלה בעולמות
העליונים גבוהי גבוהים, הכל ממך הוא על פי מעשיך לאן נוטים, על
פיהם יצאו ויבואו.

הדברים שכתובים כאן, יקרים עד מאוד, וכל מי שנגעה יראת השם
בלבבו יבין, שיש בהם שינוי מבט על החיים היהודים. וכל מצבו של עם
ישראל ואף חיי עולם הבא תלויים בדברים אלו, ומי שיזכה לחיות את
הדברים כל שעה בביתו תהיה שווה אולי פי 100 יותר! לכן כדאי לקרוא
באכפתיות ובתשומת לב.

ב. איש ואשתו משל המשפיע על הנמשל.

עד היום התייחסנו לאיש ואשה כמשל להקב"ה וכנסת ישראל (עם
ישראל) כמו שרואים בשיר השירים, במתן תורה ובכרובים שהאיש
והאשה נמשלו שם לקב"ה וכנסת ישראל. (עיין הערה א)

א. כתוב בשיר השירים (ו יא) אל גינת אגוז ירדתי, מהי גינת אגוז? מסביר בספר תורת המנחה לרבי יעקב
סקילי דרשה נד: **ופקח עיניך לסוד הגדול הזה**, כי דרך חתנים נהג הקב"ה עם ישראל במעמד הקדוש של
הר סיני. ... וכשבחר בישראל ולקחם לו לעם סגולה וקידשם לשמו כאיש שקידש את אשתו ומיחדו
לעצמו, אז נדבקו בו, ומתי נתקדשו לו ביום מתן תורה ... וע"כ רצה הקב"ה גם הוא להזדווג עם יראיו
וקדושו להראות ולהודיע זה הענין הגדול, וירדה שכינתו על הר סיני ונזדווגה עם ישראל אשר בחר.
ועל זה נאמר (שה"ש ו) אל גנת אגוז ירדתי, כלומר ירדתי על הר סיני היתה כדי להזדווג עם ישראל,
והזכיר אגוז מפני שכשתהפך אגוז יהא זוגא, כלומר זוג אחד הוא, כי האל"ף מורה על ייחוד הדיבוק,
ומורה כי זה הזיווג הוא יחיד שאין יחיד כמוהו, שהוא הקב"ה יחיד ומיוחד ועם ישראל עם יחיד שנא'
(שמואל ב ז כג) ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ.

עוד הזכיר האגוז להודיע שכל עניני ישראל הם דוגמא עליונית, והם אדוקים וקשורים במרכבה,
והמרכבה דביקה בהם, וכך הוא האגוז הלב שלו חלוק לשנים כנגד הזיווג ואין בכל הפירות שחלוק הלב
שלו כחלוקתו של אגוז, ואע"פ שהוא חלוק לשנים, באמצעותו הוא דבוק יחד, ואחר שהוא מתחלק לב'

בעזרת השם בחוברת זו נראה כי טעינו! אין זה רק משל לקב"ה ועם ישראל אלא זה השורש לכל ההתנהגות של הקב"ה כלפי עם ישראל.

נסביר את הדברים במשל מהחיים: אדם קנה מפסקים לארון חשמל, המפסקים שבתוך הקופסא שבידו דומים מאוד למפסקים שבארון החשמל, אבל רק דומים, אלו שבארון החשמל גורמים לכבות את כל החשמל שבבית, ואילו המפסקים שבידו לא עושים כלום, כך רגילים להסתכל על איש ואשה כמפסקים בקופסא שדומים למפסקים שבארון החשמל.

בחוברת זו נראה כי טעינו מאוד מאוד, איש ואשה הם לא מפסקים שבקופסא אלא הם מפסקים בתוך הארון חשמל, כשהם מוסיפים אהבה גורמים דרך משל להרים את הכפתור הראשי שבחברת חשמל שגורם להדליק את האור בכל ארץ ישראל, וח"ו מי שלא, גורם להנמיך את האור בכל רחבי ארץ ישראל. (עיין הערה 1)

באור: כשמוסיפים אהבה בבית גורמים לקב"ה לאהוב את עם ישראל, וכאשר הקב"ה אוהב את עם ישראל הוא משפיע להם כל השפע טוב שרק אפשר, וח"ו כשחסר באהבה גם הקב"ה מתנהג כאילו הוא לא אוהב כל כך את עם ישראל וממילא יש צרות לעם ישראל.

לשם דוגמא: אברך למד טוב בכולל והוא מרגיש רצון לתת משהוא לבורא עולם, להשפיע על עוד יהודים שיכירו את בורא עולם, אם מוסיף אהבה בביתו, הוא גורם שהקב"ה אוהב את עם ישראל ולמחרת הקב"ה גרם שמאה איש יחזרו בתשובה, מאה איש עניינים מקופת העיר קיבלו תרומה גדולה שהעמידה אותם על הרגליים, מאה איש חולים נהיו בריאים, אף אדם לא נפצע במשך כל היום מתאונת דרכים, מאה ילדים שהיו עם בעיות תקשורת קשות נפתרו להם הבעיות, מאה בתים שהיה

חוזר ומתחלק לד', כי כך תמצא האגוז בראשו האחד ד' חלקים וכן בתחתיתו ואמצעיתו אדוק. וכל זה להודיע קשור המרכבה בד' חיות עם ד' דגלי ישראל והוא חיבור אחד.

נראה להוסיף באגוז יש שני זוגות לרמוז על שני זוגות זוג עליון (הקב"ה וכנס"י) וזוג תחתון (איש ואשתו) וללמדך שזה תלוי בזה כאשר הזוג התחתון באחדות זה גורם לזוג העליון להיות באחדות.

בזה ההבדל בין יהודי לגוי, שגם גוי נברא בצלם אבל לא בצלם אלוקים, וההבדל הוא: שגוי במעשיו הרעים והטובים לא משפיע כלל בעולמות העליונים, ואילו יהודי נברא בצלם אלוקים שיש כוח במעשיו לתת כוח לכל העולמות העליונים.

שם בעיות קשות בשלום הבית הגיעו לעמק השווה וחזרו לחיות בשלום, ראש ישיבה שרצה לפתוח ישיבה ולשם כך היה צריך מליון שקל קיבל באותו יום טלפון ממליונר שהוא נותן לו שני מליון בשביל הישיבה, קהילת אברכים שהיתה צריכה אישור מהעיריה להקים בית הכנסת, קיבלה אישור פלוס מימון חצי מבנית בית הכנסת, והכול הכול קרה בזכות דבר אחד שאותו אברך יקר שימח את בת המלך, ובזה גרם שהקב"ה משמח כנגד זה את עם ישראל.

וכך אנו אומרים בתפילה בברכת שים שלום: "ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך", ויש לשאול: א. מדוע הכניסו חז"ל את אור פני ה' לברכת השלום? ב. מדוע הוסיפו כולנו כאחד מספיק היה לומר ברכנו אבינו באור פניך? תשובה: באו חז"ל ללמדנו כיצד זוכים שה' יאיר לנו פנים – על ידי שנהיה באחדות – בשלום. שכן כאשר אנו באחדות גם ה' מתאחד עימנו, וכיצד זה מתבטא שמאיר לנו פניו, ומהי הארת פני ה'? כתב בדרך ה' (חלק א פרק ה בשינוי לשון קצת) צריך שתדע שסבת כל עניני הטוב בין במה שנוגע לנפש בין במה שנוגע לגוף בכל מקום שהם היא הארת פניו יתברך, וסבת הרע בכל מקום שהוא העלם הארתו, וכפי שיעור העלם תנתן שליטה וממשלה אל כוחות הרע. (עיין הערה 1)

בקיצור יהודי ויהודיה! אתם יושבים על המפסקים הראשים של כל עם ישראל ויש בכוחכם להשפיע במעשיכם על כלל ישראל, בהמשך נראה שאמנם יש עוד מצוות שמשפיעות על עם ישראל, אבל מצווה זו משפיעה הרבה מאוד, ולא לחינם אמר עליה הלל זוהי כל התורה כולה, ואמרו חז"ל "לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום".

כל מה שכתבנו נכון גם לגבי האשה כאשר היא גורמת שבעלה יאהב אותה יותר ע"י מעשיה, היא גורמת בזה שהקב"ה יאהב יותר את עם ישראל וישפיע ברכה עצומה על עם ישראל.

ג. דברי הרב אביגדור נבנצל שליט"א.

וכך כתב בשיחות לספר ויקרא (שיחות הרב נבנצל שליט"א) עמ' רכ"ד: האהבה שבין בני זוג בעולמינו מלבד יעודה לקיים את העולם, יש לה גם

ג. יש לדעת יסוד גדול: אחדות ושלום זה אהבת כל ישראל זה לזה, או בית שיש בו אהבה ואחוה שהוא נקרא אחד. כמו שכתב בזוהר תחילת פרשת קדושים: (תרגום ללשה"ק) יבוא אחד ויעזור למי שהוא אחד, קוב"ה שהוא אחד עוזר לאחד, שאין המלך משתדל אלא במי שדומה לו, ומתי נקרא האדם אחד? בשעה שהוא נמצא יחד זכר ונקיבה ... וכאשר מתחברים זכר ונקיבה נעשים הם גוף אחד, נמצא שהם חד נפש וחד גוף ונקראים אדם אחד. אז הקב"ה שורה בהם שהם אחד.

מטרה נוספת נעלה יותר, להמשיל ולקרב לדמיוננו במידת האפשר את האהבה העצומה שבין ה' לעם סגולתו ... אלא שלא רק מידע גרידא כי אם דבר מהותי הרבה יותר, יכולת להשפיע על אותם עולמות באמצעות האהבה האנושית. וכיצד? מעלתו הגדולה של האדם על פני שאר הנבראים היא שניתנה לו יכולת נפלאה לשלוט על העולם באמצעות מעשיו וכפי שאמר דוד (תהל' ח,ז) "תמשילהו במעשה ידיך כל שתה תחת רגליו" כל הבריאה כולה מונהגת ומשופעת ממעשי ידיו של האדם נזר הבריאה ובכלל זה העולמות העליונים.

לפיכך יש לאהבה בחיינו תפקיד מרכזי בעיצוב היחסים שבין הבורא לרעייתו, ובהסתכלות ארוכת טווח תפקיד מכריע בזירוז הגאולה. כי כפי שהאדם נוהג בעניין האהבה בעולם הזה, כך הוא מעורר וגוזר שתתנהג האהבה העליונה, האהבה שבין כנסת ישראל לדודה.

נ.ב. תלמידו של הרב (ר' יוסף אליהו) בספרו "סוד הנישואין" חלק א' כתב הרבה בנושא זה.

יש בדבר זה הבדל עצום למעשה לגבי כמה דברים:
 א. אדם משתדל להשקיע הרבה בדבר שיש לו השפעה גדולה מאוד, והיות ודבר זה משפיע הרבה מאוד ציוו חז"ל לרדוף אחרי דבר זה, מה שלא מצאנו בשאר מצוות כמו שכתוב "בקש שלום ורדפהו", וכל תוספת אהבה ואחדות היא בכלל השלום כמו ששנינו יבמות דף סב/ב האוהב את אשתו כגופו והמכבדה יותר מגופו ... עליו הכתוב אומר וידעת כי שלום אהלך, למדנו ששלום פירושו כבוד ואהבה (ועיין עוד רש"י ברכות דף נד/א ד"ה רב נתן, ולקמן הערה טו ששלום פירושו גם תוספת אחדות).

ב. גם זוג שלא מרגישים שום צורך להוסיף על האהבה שביניהם, יכולים להתאמץ בכך לא בשבילם אלא למען הקב"ה ועם ישראל (עיין מגן אברהם ריש סימן ר"מ ודו"ק). ויתכן וזה כלול בדברי הגמרא יבמות דף סא/ב "אמר רב נחמן אמר שמואל אף על פי שיש לו לאדם כמה בנים אסור לעמוד בלא אשה שנאמר לא טוב היות האדם לבדו". ונפסק דבר זה בשו"ע אבן העזר (סימן א סעיף ט) "אע"פ שקיים פריה ורביה, אסור לו לעמוד בלא אשה", מה הפרוש שללא אשה הוא לא טוב? הוא לא נותן לקב"ה כוח להשפיע שפע טוב לעם ישראל, (ע' זוהר בראשית ל:): ועל צדיק נאמר "אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו" שכל הדור נהנה מפירותיו (מדלא כתיב יאכל) עיין לקמן פרק ב: בדברי המס"י ובדברי הזוהר בענין חזקיה בהערה יב שלמרות שלמד הרבה מאוד תורה היות ולא נשא אשה לא נתן לקב"ה להשפיע על כנסת ישראל.

ג. מבואר במסילת ישרים סוף פרק י"ט כי חסיד חושב במעשיו שכוונתו 1. לעשות נחת להקב"ה 2. להשפיע שפע טוב על עם ישראל, לכן יהודי שרוצה לעשות מצווה כראוי לפני שהוא נכנס הביתה חושב עכשיו אני רוצה להרבות אהבה ולשמח כדי לתת לקב"ה להשפיע שפע טוב על עם ישראל, שזה הנחת שלו, וכן אני אוהב את עם ישראל ורוצה שיהיה להם הרבה ברכה, וזה הדבר שיכול להשפיע הרבה ברכה.

ד. קיום מצוות אהבת ה': כתב המכתב מאליהו (סוף קונטרס החסד עמוד 50): "בעשותו ככה והיה האדם כמו נותן והקב"ה כביכול כמקבל, ויזכה האדם בזה למדרגה הכי הגדולה, הדבקות בו יתברך, כאשר ידבק הנותן במקבל, שהיא האהבה הגמורה כאמור".

מי שמכוון לתת לקב"ה כח להשפיע על עם ישראל, מקיים מצוות אהבת ה', ובעז"ה יוכל לזכות למדרגה הכי גדולה - הדבקות. (עיין הערה ז).
לסיכום: כל תוספת שמחה ואהבה בבית נותנת לקב"ה כוח להשפיע שפע טוב על עם ישראל, וראוי מאוד להתכוין לכך.

ה. בשבילי נברא העולם.

ספר דגל מחנה אפרים - פרשת וישלח ד"ה ויותר: הגמרא אומרת (סנהדרין ל"ז). שכל אחד מחויב לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי, והנה כשנשים לב על דברי הגמרא זו הוא מוסר גדול ודרך ישרה להדרכת האדם, כי כשעולה בדעתו שכל העולם לא נברא אלא בשבילו נמצא הוא יחיד בעולם וכל העמדת העולם וקיומו תלוי בו בהטבת מעשיו הוא מקיים את העולם, וח"ו להיפוך הוא מחריב את העולם, ואינו צריך לעשות עבודתו באיזה פניה שישבחוהו בני אדם או כיוצא בזה כי הוא העיקר בעולם וכל העולם טפלים אליו ואינו צריך להם רק כולם צריכים לו וזה מדריגה גדולה מאוד כשזוכה לזה ואז בודאי הוא עובד לה' לבדו בלי שום בלבול ועירוב מחשבה ופניה אחרת.

א. סיפור.

הגאון ר' דוד יונגרייז אב"ד ירושלים זצ"ל היה איש מורם מעם, גאון עצום בכל מכמני התורה, ענוותן שפל ברך ומצניע את עצמו ככל שיכול היה. ידענותו המופלגת למדנותו וצדקותו היו ניכרים רק לעין בוחנת, והנה מנהג פלא היה לו לרבי דוד כאשר היה משוחח עם רעיתו היה פונה אליה בתוארי כבוד ובדרך ארץ כדבר נער קטון אל אחד מאנשי השם הגדולים אשר בארץ.

ביום מן הימים נאלץ רבי דוד לצאת מן הארץ עם זוגתו, כדי לדרוש ברופאים בווינה, כאשר הוא בא לקבל ברכת פרידה מאביו, פנה אליו האב ואמר: בני יקירי, ברצוני לבקש ממך שתי בקשות, הראשונה: היות והנך נוסע לווינה בה גרים רבים מעשירי הארץ התומכים רבות בכוללנו, אנא ממך אל תצטנע בקרן זוית, אלא הפגן את ידיעותיך וגדלותך בתורה לפניהם, יהיה בכך משום הכרת הטוב לפועלם הרב למען כוללנו, הם

ד. כתב ר' איזיק שר (כתב יד) "מידת אהבה אינה מפותחת אצלנו כראוי, אבל יש לדעת שכל שלימות האדם נקנית רק על ידי מידה זו, ואהבת את ה' אלוקיך, ואהבת לרעך כמוך, הן שתי מצוות הכוללות כל התורה כולה, וע"י האהבה שבין איש לאשתו מקיים האדם מצוות ואהבת לרעך כמוך בשלמותה, ויוכל להגיע לקיום מצוות אהבת ה' ע"י פיתוח האהבה בענין ביתו.

לפי מה שזכינו ללמוד נמצא שבביתו זוכה האדם לקיים מצוות ואהבת את ה' אלוקיך, ואהבת לרעיתך כמוך, ואהבת כל עם ישראל (בזה שרוצה להשפיע עליהם כל טוב), התבונן כמה ראוי לאדם להתכונן ולהתבונן במה שעושה ולא להיות כסוס שוטף במלחמה.

יראו ויבחינו בשבח פירותיה של ארץ ישראל, כך יחושו כי כספם אינו הולך לריק, אלא ב"ה מצמיח גידולי פאר, חכמי תורה נקיי הדעת אשר בירושלים.

בקשה שניה המופנית אליך היא: שהיות והנך נוסע לארץ זרה ומנוכרית, בה אין הבריות מכירות את הנהגתך, רצוי היה לו היית מוותר בתקופה זו על הנהגתך לדבר עם רעייתך בתוארי כבוד מופלגים, הנהגה זו תהיה מזורה ומשונה בעיניהם, ואולי אף ישימוך ללעג ולקלס.

רבי דוד השיב לאביו בענוות חן: את בקשתך הראשונה אמלא לשביעות רצונך, אך את הבקשה השניה לא אוכל למלא, שכן אינני בעלים על כך, אין זה כבודה אלא כבוד השכינה הקדושה השרויה עם רעייתי, ולכן לא אוכל לוותר על כך! (באור הדברים עיין לקמן הערה ז)

(מובא בספר הנפלא "הבית היהודי" מאת הרב עזריאל טאובר שליט"א)

פרק ב : מעשי האדם משפיעים בבריאה - מקורות.

ספר נפש החיים - שער א - פרק ז: וז"ש דוד המע"ה ה' צלך על יד ימינך. היינו שכמו שנטיית הצל של איזה דבר. הוא מכוון רק כפי תנועות אותו הדבר לאן נוטה. כן בדמיון זה כביכול הוא ית"ש מתחבר לנטות העולמות כפי תנועות ונטיית מעשי האדם למטה. וכן מפורש במדרש אמר לו הקב"ה למשה לך אמור להם לישראל כי שמי אקי"ק אשר אקי"ק. מהו אקי"ק אשר אקי"ק? כשם שאתה הוה עמי כך אני הוה עמך. וכן אמר דוד ה' צלך על יד ימינך. מהו ה' צלך? כצלך. מה צלך אם אתה משחק לו הוא משחק לך. ואם אתה בוכה הוא בוכה כנגדך. ואם אתה מראה לו פנים זעומות או מוסברות אף הוא נותן לך כך, אף הקב"ה ה' צלך כשם שאתה הוה עמו הוא הוה עמך ע"כ.

סיכום: כפי התעוררות האדם מלמטה מעורר למעלה.

ספר דרך עץ חיים לרמח"ל:

וזה הסוד פירשו המשורר (שם ח ב): "ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים", כי הוא ידע הענין על אמיתו, איך שהקדוש ברוך הוא מקבל כח, כביכול, ממעשה בני האדם לפעול טובה עמהם ועם כל הבריות. וזה סוד (שם סח לה): "תנו עוז לאלהים". וגם משה רבינו עליו השלום, אמר (דברים לב יח): צור ילדך תשי", וידענו מזה, כי מעשי ישראל מוסיפים כח בגבורתו של מעלה:

מסילת ישרים פרק יט ואמנם עוד עקר שני יש בכונת החסידות, והוא, טובת הדור. שהנה ראוי לכל חסיד שיתכונן במעשיו לטובת דורו כלו, לזכות אותם ולהגן עליהם. והוא ענין הכתוב (ישעיה ג), "אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו", שכל הדור אוכל מפרותיו. ותראה שזהו רצונו של מקום שיהיו חסידי ישראל מזכים ומכפרים על כל שאר המדרגות שבהם, והוא מה שאמרו ז"ל בלולב ומיניו (ויקרא רבה), "יבואו אלה ויכפרו על אלה", שאין הקדוש ברוך הוא חפץ באבדן הרשעים, אלא מצוה מטלת על החסידים להשתדל לזכותם לכפר עליהם, וזה צריך שיעשה בכונת עבודתו... כי אין הקדוש ברוך הוא אוהב אלא למי שאוהב את ישראל, וכל מה שאדם מגדיל אהבתו לישראל, גם הקדוש ברוך הוא מגדיל עליו.

פרק ג : שלום בית חיבור בין הקב"ה לכנסת ישראל-מקורות.

א. ספר פלא יועץ - ערך שנאה

ולפי גודל מעלת מצות ואהבת לרעך כמוך שהיא כלל גדול בתורה ראוי לאדם להתחזק ברוב עז ותעצומות ע"י מחשבות טהורות תמציות להעביר שנאה מלבו ולהיות מוציא מצה ומכניס אהבה ובפרט עם אשתו אפי' אם היא אשה רעה כל מום בה גרמה דנפל בחולקיה טב או ביש יתגבר ויתחזק מאד חיילים יגבר לאהוב אותה כגופו כי רבה רעת השונא את אשתו ... ובפרט בין איש לאשתו בחושבו כי הדברים עתיקים ומעובדא דלתתא איתער עובדא דלעילא או בונה עולמות או מחריבן והשנאה והמחלוקת מעורר מדנים וקטיגורייא ופירוד למעלה וע"י אהבה ואחיה שלום ורעות מעורר אהבת דודים למעלה ועושה שלום במרומים דגורם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה וזהו הטעם שבזה תלוי גאולתינו ופדות נפשינו.

יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה באורו על דרך הפשט: שהקב"ה מתאחד עם כנסת ישראל, ומשפיע לעם ישראל שפע כל טוב. (עיין הערה הובדברי הזוהר להלן פרק ז :)

כאשר יש אהבה בין איש לאשתו הם גורמים למעלה את אותה פעולה, פירוש: בתומר דבורה לרמ"ק (פרק ראשון מידה הד' לשארית נחלתו) כתוב: "הנה הקב"ה מתנהג עם ישראל בדרך זה, לומר, מה אעשה לישראל והם קרובי, שאר בשר לי עמהם, שהם בת זוג להקב"ה, וקורא לה בתי, אחותי, אמי, כדפירשו ז"ל (שיר השירים רבה פ"ג), וכתוב (תהלים קמ"ח, י"ד): "ישראל עם קרובו", ממש קורבה יש לו עמהם ובניו הם. והיינו "לשארית נחלתו", לשון שאר בשר". לכן שאדם אוהב את בת זוגו (שהיא שאר בשרו כמו שכתב רש"י (ויקרא כא, ב) כי אם לשארו - אין שארו אלא אשתו) הוא גורם שגם הקב"ה אוהב את בת זוגו.

ב. ספר עבודת הקודש להחיד"א.

(מורה באצבע - סימן א) בקש שלום ורדפהו, וזו מדת אהרן הכהן אוהב שלום ורודף שלום, והיא סמא דחיי, ואם כך אמרו לבקש שלום אחרים, הדברים קל וחומר לבקש שלום אנשי ביתו וקרוביו. ודע שבמקום שיש

ה.מהי כנסת ישראל? כמו שיש לאדם מפסק לכל מנורת חשמל שבבית, ויש מפסק ראשי לכל הבית כולו, כך יש לכל יהודי נשמה, ויש נשמה אחת כוללת לכל נשמות ישראל והיא נקראת כנסת ישראל. מדוע קורא הזוהר וספרי קבלה לכנסת ישראל שכינה? משום שאור ה' שוכן בה כאשר עם ישראל מתנהגים כראוי. עיין הערה הבאה בדברי המהר"ל, ובנפש החיים שער ב' פרק יז.

מחלוקות השכינה מסתלקת חס ושלום כי היא אימא שלום, ובית שיש בו מחלוקות היא משכן סטרא אחרא חס ושלום: וביותר יהיה לו שלום עם אשתו ויזהר לכבדה, ויכוין בכל פרט לכבוד השכינה (כנסת ישראל), והדברים עתיקים. (עיין הערה א).

ג. פירוש הרקאנאטי על התורה.

פרשת בראשית: ומכאן תבין סוד זיווג חתן וכלה ומצות פריה ורביה ותדע ותשכיל ממוצא דבר כי כל ההויות (החיבורים) הם כמער איש ולויות כאיש המעורה בלויה שלו (ע' יומא נד: וברש"י) והעולם התחתון שהוא צל העולם העליון הוא כך, כמו שאמרו רז"ל בספר הבהיר אמר רבי עקיבא כל מה שברא הקדוש ב"ה בעולמו ברא זה כנגד זה שנאמר גם את זה לעומת זה עשה האלהים ... ועל כן אמרו רבותינו ז"ל אוהבה כגופו ומכבדה יותר מגופו לרמוז לבת זוג אדם העליון יתברך ויתעלה (כנס"י כלפי הקב"ה). (עיין הערה זדברים נפלאים)

ו. כתב בספר תורת המנחה (לרבי יעקב סקילי דרשה כז): ומה היא השכינה, שנתאו לה שתשכון בתוכם, ומפני מה נתאו לה? מפני שכל זמן שהשכינה שורה בתחתונים העולם עומד על מילואו והשלמתו, וכל סדרי בראשית עומדים בתכונתם, וציורי שפע הברכה מיושרים בנתיבתם, והברכה מצויה בעולם כפולה ומכופלת.

המהר"ל בספר גור אריה על ויקרא פרק כ פסוק ג כותב: הרמב"ן פירש 'כנסת ישראל' הנאמר כאן רוצה לומר על שכינת כבודו שהיא (שורה) בישראל, וקאמר אל תתמה איך יחיד מטמא כנסת ישראל שהיא מקודשת לשמו הגדול? שהוא כמו שאמרו חז"ל במדרש (ברכות לה ע"ב) כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו גוזל להקב"ה וכנסת ישראל, שנאמר (משלי כח, כד) "גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית", אין "אביו" אלא הקב"ה, ואין "אמו" אלא כנסת ישראל, "חבר לאיש משחית" חבר לירבעם בן נבט שהחטיא ישראל לאביהם שבשמים, כי החפץ ביצירה שיברכו עליה לשמו הגדול, ואם לא - יתעלה בשמו הגדול, ויתעלה השכינה מישראל.

ז. כתוב בדברים אלו חידוש נפלא: הטעם שצריך האדם לכבד את רעייתו בכבוד גדול כל כך, הוא לא רק משום שמגיע לה מחמת מעשיה הטובים והכרת הטוב על כל מה שטרחה בשבילו, אלא כשם שצריך האדם לכבד את השבת ככתוב וכבדתו, ולא את השבת אנו מכבדים אלא את אור ה' יתברך שמגלה ביום זה (עיין בשיחות הרב פינקוס זצ"ל שבת קודש שיחה ראשונה), כך שברא ה' את העולם בראו כנגד העולם העליון, והאשה נבראה כנגד הבת זוג של הבורא יתברך היא כנסת ישראל הנקראת שכינה בהרבה מקומות משום שאור ה' שוכן בה, וכל פעם שאדם מכבד את רעייתו הוא גורם במעשיו שה' יתברך מכבד את רעייתו ומאיר בה ומשפיע עליה, וכל פעם שח"ו אדם מזלזל ברעייתו הוא גורם שאור ה' יתברך מתכסה ונעלם מכנסת ישראל, נמצא שלא את האשה אתה מכבד אלא את אורו של הבורא המתגלה בבת זוגו אתה מכבד.

לכן מצאנו בתורה בכמה מקומות (בראשית כד, סז. רש"י שבת נה:): שכאשר האבות הקדושים כיבדו את רעייתם השכינה הגיע לשכון בביתם וכאשר היה חסר בכבוד ובאהבה נסתלקה השכינה (בראשית מט, ד), שכן כאשר כיבדו את רעייתם גרם הדבר שאור ה' האיר בכנסת ישראל, וממילא מתגלה בעולם הזה כבוד ה', ודבר ראשון הוא מתגלה אצל מי שגרם להאיר את כבוד ה'. (עיין לעיל פרק א: ו. סיפור נפלא על כך).

אמרו חז"ל יבמות דף ו/ב "לא משבת אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת אף מורא האמורה במקדש לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על המקדש" כאשר האדם היה נכנס לבית המקדש היה ירא מאוד מאור ה' יתברך השוכן שם, וכן את השבת מכבד מחמת אור ה' המתגלה בה כנ"ל, כך צריך האדם להרגיש כלפי רעייתו - כאשר אני מכבדה אני מכבד את אור ה' יתברך שיתגלה בעולם

ובפרשת כי תצא כתב: כבר הודעתך כי סוד זיווג האדם באשתו, זיווג תפארת ישראל (הקב"ה) בשכינת עוזו והמפריד ביניהם נקרא נרגן מפריד אלוף ופוגם למעלה.

עוד כתב שם: וממה שכתבתי תבין טעם נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח. כי שמחתם גורם חבור כנסת ישראל בהקב"ה וברכה והשפעה לכנסת ישראל של מעלה: (עיין הערה 4)

ד. זוהר במדבר ק"ח ב'.

ורזא דא אוליפנא קודשא בריך הוא יהיב מטתו בין צפון לדרום ואחידת להאי ולהאי. >תרגום - וזה הסוד למדתי שהקב"ה נותן מטתו בין צפון לדרום, ונאחזת המלכות (כנסת ישראל) שהיא המטה לכאן ולכאן. ועל דא רזא הוא לבני נשא דיהבי מטתם בין צפון לדרום. >ולפי זה הסוד נותנים אנשים מטתם בין צפון לדרום. >והכי אוליף לי אבא והוויין להו בנים זכרים דהא אכוון כלפי הימנותא עילאה בשלימותא דכולא לגבי קודשא בריך הוא דאיהו בין צפון לדרום ולגבי כנסת ישראל דאיהי בין צפון לדרום. >וכך לימדני אבי רבי שמעון שעל ידי זה נתהווין להם בנים זכרים משום שנתכוון כלפי האמונה העליונה בשלמות הכל, שראויה להעשות לגבי הקב"ה וגבי כנסת ישראל. >ודאי הוויין להו בנים זכרים. >ובזכות זה ודאי יהיו לו בנים זכרים. >ובכולא בעי לאחזאה עובדא

מחמת מעשי, ונמצא שגרמתי לקידוש שם ה' בעולם, וח"ו כאשר אני מזלזל בה אני גורם לחילול ה' עצום שכן מחמת מעשי אור ה' יתברך יתכסה מהעולם.

בזה נבין את הברכה הראשונה בשבת ברכות "שהכל ברא לכבודו" שנתקשו הראשונים מה עניין ברכה זו לשבע ברכות? (עיין רש"י כתבות ח/א ובמפרשים שם) עכשיו זכינו בחסדי שמים להבין ברכה זו באופן נפלא: היות ואנו עכשיו (בחופה או בסעודת שבע ברכות) מכבדים את הכלה בעולם הזה, אנו גורמים לכבוד ה' יתברך להתגלות בעולם ולכן אנו מברכים ברכה על כך שהכל ברא לכבודו - בשביל לגלות את כבודו בעולם. (וכעין זה פירשו בזוהר ח"ב דף קסט"ב)

למדנו מכאן חידוש גדול מאוד: שכל פעם שאדם מכבד את רעייתו בשביל שיתגלה כבוד ה' בעולם, הוא מקיים מצוות קידוש ה' המצווה הגדולה ביותר שיש והיא עיקר תפקדינו בעולם. ולכן מובן שבשביל שלום בית מותר למחוק שם ה' למרות שיש בזה חילול שם ה' היות ושיש שלום בית יש קידוש ה' גדול מאוד, לכן נחשב ביטולה צורך קיומה. ואל תתמה בדבר שכבר שנינו במשנה איזהו מכבד המכבד את הבריות שנאמר כי מכבדי אכבד, פתח בכבוד הבריות וסיים כי מכבדי אכבד? ללמדך שהמכבד את הבריות מכבד כבוד ה' בעולם, ואם בכל הבריות יש כבוד ה' בכבודם, בכבוד אשתו שהזכיר הקב"ה שמו בהם י-ה, ק"ו שיש בזה כבוד שמים עצום.

ח. דע שבספר חרדים (פרק כ) וכן היה רגיל הגרש"ז אועירבך זצ"ל לומר (מובא בספר חכו ממתקים) שהמצווה לשמח את האשה נוהג לא רק בשנה הראשונה אלא כל חייו, והדבר מדויק בפסוק: שהרי בלשון הקודש אומרים את הזמן או לפני הדבר או אחרי (כגון: במשך שנה תלמד טור וגמרא, או את הטור והגמרא תלמד במשך שנה, אבל לא אומרים תלמד את הטור שנה אחת ואת הגמרא) והנה כאן בפסוק כתוב: נְקִי יְהִי לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת וְשָׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר לָקַח, הזמן מופיע בין שני צווים, היה צריך לכתוב נקי יהיה לביתו ושמח את אשתו שנה אחת? אלא ללמדך שנקי יהיה לביתו להתעסק בשמחה כל הזמן, זה שנה אחת, אבל המצווה לשמח את אשתו היא כל החיים.

[כגוונא] דלעילא וכמה דאחזיאו עובדא לתתא דכי ודאי איתער לעילא ואוקמוה. >ובכל דבר צריך לעשות המעשה כדוגמת מעלה כי במה שמראה ועושה האדם את מעשיו למטה ככה מעורר שורש המעשה למעלה. וכבר ביארו כך החברים.<

ממשיך הריקאנטי: הבן זה המאמר מאד כי כפי הפעולה הנעשה למטה כך נעשה למעלה ועל כן דמה הקדוש ברוך הוא את ישראל לחתן ולכלה שנאמר ומשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך (ישעיה סב' ה') וכתוב והיית עטרת תפארת (שם) וגו'.

ה. מפריד בין איש לאשתו מפריד בין כנס"י להקב"ה.

כתוב בזוהר חלק ג דף מד/ב: ועל דא מאן דאיתי לאתחברא באנתו דאחרא, הא פגים זווגא, דהא זווגא דכנסת ישראל, ביה בקודשא בריך הוא בלחודוי, בזמנא דאיהו ברחמי, ובזמנא דאיהו בדינא. תא חזי, מאן דמתחבר באנתו דאחרא, כאילו משקר ביה בקודשא בריך הוא ובכנסת ישראל, ועל דא קודשא בריך הוא לא מכפר ליה בתשובה, ותשובה תליא עד דיסתלק מעלמא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה כב) אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון. ואימתי, בשעתא דעאל בתשובה לההוא עלמא, ואית ליה לקבלא עונשא:

באור: ועל כן מי שבא להתחבר באשה של אחר הוא פוגם את הזיווג העליון, שהרי זווג של כנסת ישראל בהקב"ה בלבדו, בין שהוא ברחמים בין שהוא בדין, בוא וראה מי שמתחבר באשה של אדם אחר, כאילו משקר בהקב"ה ובכנסת ישראל, ועל כן הקב"ה לא מכפר לו בתשובה, ותשובה תולה עד שיסתלק מהעולם וכ"ו. (עיין הערה ט)

י. ליקוטי מוהר"ן (מהדורא בתרא סימן לב).

ודע, שיש יחודא תתאה שבזה העולם, שהוא בכשרות גדול בקדשה ובטהרה כל כך, עד שבו תלוי יחודא עלאה. שהזוג, דהינו האיש והאשה, כשרים כל כך, שהיא כשרה מאד ואין בה שום שמץ פסול, וגם הוא כשר מאד, וזווגם בכשרות ובקדשה כל כך, שבו תלוי יחודא עלאה. (עיין הערה

ט. לפי זה נבין כמה דברים: פגם הברית העוון החמור ביותר (עיין אבה"ע סימן כ"ג) וההיפך המצווה הגדולה ביותר. עוון הברית מביא מבול לעולם ובקדושה מביא את כל השפע הטוב לעולם. כתבה התורה על ראובן ששכב את בלהה למרות שרק בלבד יצועי אביו שכן שניהם גורמים ריחוק למעלה.

ז' כִּי 'אִישׁ וְאִשָּׁה, זָכוּ שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם' (כְּמוֹ שְׂדֵרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ,
זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה, סוּטָה יז), כִּי יֵשׁ בּוֹ יו"ד וּבֵה ה"א, שְׁזָהוּ יְחֻדָּא עֲלָא.
וְזָה הַזְיוּג וְהַיְחֻדָּא תַּתְּאָה הוּא יָקָר מְאֹד מְאֹד, מְאַחַר שְׂבָזָה הָעוֹלָם
נַעֲשֶׂה יְחֻדָּא תַּתְּאָה בְּקִדְשָׁה כְּזוֹ, שְׂבוּ תְלוּי יְחֻדָּא עֲלָא:

ז. ראשית חכמה - שער הענוה - פרק חמישי:

וכאשר יסתכל האדם בסוד איש ואשתו וכאשר במקום רמיזתן העליון
שהם רמז סוד הכרובים העליונים בהיות ביניהם (בין האיש לאשתו)
שלום הם מרכבה למקום העליון (בגללם נגרם חיבור בעליונים) שמדת
השלום הוא המיחד למעלה, ואם אין ביניהם שלום אוי להם שמראים
(שגורמים) פירוד.

ח. כאילו משים שלום בכל ישראל.

בזה נבין את מה שאמרו חז"ל אבות דרבי נתן פרק שמונה ועשרים ג:
רשב"ג אומר כל המשים שלום בתוך ביתו מעלה עליו הכתוב כאילו
משים שלום בישראל על כל אחד ואחד. וכל המטיל קנאה ותחרות בתוך
ביתו מעלה עליו הכתוב כאילו מטיל קנאה ותחרות בישראל לפי שכל
אחד ואחד מלך בתוך ביתו שנא' (אסתר א) להיות כל איש שורר בביתו.
לכאורה כיצד שלום בתוך ביתו גורם לשלום בכל ישראל? אלא שכאשר
האדם מוסיף אהבה בביתו, הוא גורם שה' יאהב את כל כנסת ישראל
וזוהו שאמרו שהטיל שלום על כל ישראל. ובהמשך: לפי שכל אחד מלך
בביתו באור: שכל איש בבית הוא משל להקב"ה לעומת כנסת ישראל,
לכן הוא משפיע על כולם, ואולי שייך להבין בזה מה שאמרו חז"ל
שהשלום שקול כנגד הכול כמו שאנו אומרים בברכת יוצר אור עושה
שלום ובורא את הכול, שע"י שלום בין איש לאשתו יש הכול.

ט. סיפור על האמורא רב רחומי והמוסר ההשכל הנלמד ממנו.

חז"ל מספרים (כתובות סב) על רב רחומי שהיה רגיל לבא לביתו בערב
יום הכיפורים. באחת השנים היה שקוע בלימודו ורעייתו ירבה בבית
וציפתה מתי יגיע בעלה האמורא הקדוש, כאשר התאחר הזמן ולא הגיע,

י.ואל יחשוב האדם אני לא כל כך כשר ולא עלי הדברים אמורים, אלא כל אדם ואדם משפיע במעשיו
והראיה שגם על אדם פשוט מוחקים שם שמים בשביל שלום ביתו, וכל כוונתו שכלל שהאדם יותר
קדוש כך היחוד העליון יותר תלוי בו.

הורידה האשה דמעה מעיניה מרוב צער. רב רחומי ישב בעליה ולמד באותה עת, נפלה העליה ונפטר האמורא רב רחומי. האם כעת רעייתו לא הורידה דמעות, כאשר אבדה את בעלה הגדול לגמרי ולא רק בערב יום הכיפורים – שאל בשיחתו רבי חיים?! והשיב: "בין אדם לחברו איז פייער, און איז מיגייט אין פייער, ווערט מען פארבענט – בין אדם לחברו זה אש. וכשהולכים באש נשרפים!!"

באור הדברים לפי מה שלמדנו: שרב רחומי גרם צער לאשתו, לא רק את אשתו הוא ציער אל את בת זוגו של הקב"ה (כנסת ישראל) הוא ציער, ומחמת זה ניגרם בעולם חורבן גדול מאוד, לכן למרות שאשתו ודאי היתה רוצה שימשיך לחיות, אבל מידת הדין כעסה מאוד על החורבן שנגרם מחמת אי זהירותו של רב רחומי, ולכן הרגה את רב רחומי, ונילמד מכאן אם כל כך חמור החורבן שנגרם מחמת הצער שציער את רעייתו, כמה גדולה מידה טובה, וכמה שפע טוב ניגרם בעולם כאשר אדם זוכה לשמח את בת זוגו שהיא כנגד בת זוגו של הקב"ה.

פרק ד : ההשפעה הגדולה ביותר.

רמב"ם (הלכות חנוכה פרק ד הלכה יד):

"היה לפניו נר ביתו ונר חנוכה או נר ביתו וקידוש היום, נר ביתו קודם משום שלום ביתו. שהרי שם השם נמחק לעשות שלום בין איש לאשתו. גדול השלום שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם שנאמר (משלי ג') "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום".

אם כל התורה היא רק לעשות שלום, היכן מצוות שבין אדם למקום? אלא, שלום בעולם פירושו שלום בין הקב"ה לכנסת ישראל. (עיין הערה א)

כל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם - בין ישראל לאביהם שבשמים. אם כך, מדוע נר שבת קודם, הרי גם נר חנוכה שהיא מצווה חביבה עד מאוד מוסיפה חיבור בין ישראל לקב"ה?

תשובה: אמנם כל מצווה מוסיפה לשלום, אבל השלום (תוספת אחדות) בין איש לאשתו מוסיף יותר מהכול. היות ומכוונים זה כנגד זה, ולכן נר שבת קודם אפילו לנר חנוכה.

מנין לרמב"ם חידוש זה? כותב הרמב"ם כי הקב"ה גילה לנו סוד זה שאמר למחוק את שמו, למרות שיש בזה קצת חילול שם שמים שהוא העוון הכי חמור, וכל הבריאה מטרתה כבוד שמים, משום שעל ידי זה יתרבה השלום בין איש לאשתו, ותוספת שלום גורמת חיבור בין כנס"י לקב"ה יותר מהכול.

ויש להביא לכך ראיה: תלמוד בבלי מסכת יומא דף ט/ב "מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצות וגמילות חסדים (ובירושלמי הוסיפו וכל ווסת טובה היתה בהם) מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם, ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות עבודה זרה גלוי עריות ושפיכות דמים".

ומדוע לא הועילה להם התורה? מדוע שנאת חנם יותר חמורה מהכל? כי שלום משפיע יותר מהכול.

וכך כתב בספר חרדים פרק ז: ופירוש והוא באחד ומי ישיבנו, על דרך כי הא דאמרו רז"ל כשישראל בשלום זה עם זה אין שטן נוגע בהם, שנאמר

יא. המהרש"א על ברכות דף סד/א "ת"ח מרבים שלום בעולם" כיצד ת"ח מרבים שלום בעולם וכי הם הולכים לעשות שלום בית בכל מקום? מפרש המהרש"א: "שכל מסכת זו התפלות והברכות הנזכרות בה הם תיקון דרבנן וטעמם להרבות בזה שלום בעולם דהיינו בין ישראל לאביהם שבשמים".

חבור עצבים אפרים הנח לו, ושכינתו אינה מסתלקת מביניהם אפילו הם עובדים עבודה זרה, זהו פירוש ומי ישיבנו, כלומר אין שום עוון יכול לגרום סילוק שכינתו מעליהם דוגמת דור אחאב שאף על פי שהיו ישראל עובדים עבודה זרה, לפי שהיה ביניהם שלום, כשהיו יורדים למלחמה היו נוצחין. וכשאינן שלום ביניהם נופלים, אף על פי שהם צדיקים כדורו של דוד (עפ"י מד"ר בראשית לח, ו):

ולכן נתארך גלותינו על עון מחלוקת ושנאת חנם שהוא בינינו, שעדיין לא הטהרנו ממנו. שכל העולמות קשורים זה בזה, ובהראות פירוד בתחתון גורם דוגמת פירוד בשלשה אשר עליו ואין לך עבודה זרה גדולה מזו, ולכך אמרו בגמרא (יבמות צו ב) שפעם אחת היתה מחלוקת בבית הכנסת של טבריה וקם אחד ואמר שבעבור אותו עון יהיה אותו בית הכנסת בית עבודה זרה מדה כנגד מדה וכן היה:

לסיכום מצאנו לגבי השלום דבר מיוחד מאוד:

א. אם יש שלום, הקב"ה שורה בעם ישראל, אפילו אם ישנם חטאים גדולים.

ב. כשאינן שלום אפילו יש תורה ומצוות הקב"ה לא שורה בעם ישראל.

ג. שלום יותר חשוב לבורא עולם מכבוד שמו.

ד. תוספת שלום בבית דוחה נר חנוכה שהיא מצווה חביבה מאוד.

טעם הדבר: כל התורה ניתנה לעשות שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, הדבר שמשפיע על כך יותר מכול זה השלום, ובמיוחד השלום בין איש לאשתו שמכוון בדיוק כנגד זה. (עיין הערה א)

יב. דברים אלו נכתבו בקצרה ויש בהם המון עומק ותן לחכם ויחכם עוד: פגם הברית העוון החמור ביותר (עיין אבה"ע סימן כ"ג) וההיפך לכאורה המצווה הגדולה ביותר. עוון הברית מביא מבול לעולם ובקדושה מביא את כל השפע הטוב לעולם.

כלי יקר על בראשית פרק ו פסוק טו: וכן מציינו בחזקיה, שנענש מתחלה על שלא עסק בפריה ורביה (ברכות י). ואמר לו הנביא צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה (ישעיה לח א) ודרשו רז"ל שם כי מת אתה בעה"ז ולא תחיה לעה"ב ומה חרי האף הגדול הזה שבעון ביטול פריה ורביה יהיה נענש בזה ובבא? אלא לפי שנא' (שם כו ד) כי ביה ה' צור עולמים ומזה למד שהעה"ז נברא בה"א והעה"ב ביו"ד וע"י שלא עסק בפריה ורביה גרם לשם של י"ה שיסתלק מן איש ואשה והוי כאילו החריב כל שני עולמות אשר מציאתם תלוי בשם של י"ה כי יסתלק השם מכל הנבראים ויעלה לו השמימה על כן דינו להיות נטרד מן שני עולמות. וכן דור המבול לפי שחללו שם של י"ה (בפגם הברית) היה ג"כ דינם חרוץ ליטרד מן העה"ז והעה"ב כדאיתא בפרק חלק (סנהדרין קז ע"ב) שדור המבול אין להם חלק לעה"ב כו'. לכך נאמר בהפכו (תהלים קיח טז) לא אמות כי אחיה, לא אמות בעה"ז כי אחיה גם לעה"ב, ואספר מעשה י"ה כי ביה ה' צור עולמים כי שני העולמות הם מעשה י"ה. לפיכך כשחזר חזקיה בתשובה וקבל עליו לעסוק בפריה ורביה והחזיר שם של י"ה למקומו ע"כ נאמר לו (ישעיה לח ה) הנני יוסיף על ימך ט"ו שנה כנגד שם של י"ה, (ולכך שמו חזקיה – לרמוז שחזק שם י"ה, וביאה אותיות בא י"ה, שעל ידי זה הקב"ה בא ושורה בעם ישראל, ומביא להם כל שפע טוב, הפך המבול שמחריב את העולם)

פרק ה : חסידות תלויה במחשבה.

א. כיצד תוכל להעלות את ערך ואיכות מצוותיך?

"ויהי דבר ה' אל ישעיהו לאמור הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר ה' אלוקי דוד אביך שמעתי את תפילתך ראיתי את דמעך הנני יוסף על ימין חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת וזה לך האות מאת ה' אשר יעשה ה' את הדבר הזה אשר דיבר הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות במעלות אשר ירדה ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה"

הגמרא במסכת סנהדרין (דף צ"ו ע"א) מספרת, שבעת ההיא מלך על העולם מדרוך בלאדן, וכשהוא ראה שהעולם הלך עשר מעלות אחורה, כלומר שהשמש שעמדה לשקוע חזרה אחורה עשר שעות ונהיה בוקר, שאל את עבדיו מה קרה, והם השיבו לו מה שקרה עם חזקיהו. אמר מדרוך בלאדן, ישנו אדם כה גדול ולא נתנו לו שלום?! מיד שלחו לו מכתב וכתבו בו: שלום למלך חזקיהו, שלום לעיר ירושלים, ושלום לאלוקים הגדולים.

והגמרא מספרת שנבוכדנצר היה בזמנו הסופר של המלך, ובזמן שכתבו את המכתב הוא לא היה שם. אח"כ הוא הגיע ושאל מה כתבו במכתב? ואמרו לו כך וכך כתבנו. אמר להם אתם כותבים אלוקים גדולים, ואתם כותבים אותו בסוף?! היה לכם לכתוב את האלוקים הגדולים ראשון! אמר לו המלך לנבוכדנצר, אתה שהצעת לתקן את המכתב, אתה תתקן אותו. רץ נבוכדנצר אחר השליח שלוש פסיעות ובא גבריאל והעמיד אותו על מקומו.

וכן כתב בזוהר חלק א דף רכח/ב: כיון דידע חזקיהו חוביה (כיון שידע חזקיהו חטאו), מה פתיב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר, שני אנפוי לאתקנא לגבי שכינתא, דהא לגבי אתר דא חב (חזקיהו שם פניו לתקן את מה שפגם לכנסת ישראל, בזה שלא נשא אשה) בגין דשכינתא כל נוקבי דעלמא קיימין בסתרהא (לפי שכל הנקיבות שבעולם עומדים מצד כנסת ישראל - השכינה). מאן דאית ליה נוקבא, שריא איהי לגביה (מי שיש לו אשה השכינה שורה עליו שכן הוא גורם להקב"ה להתחבר ולהאיר בכנס"י), ומאן דלית ליה, לא שריא לגביה (ומי שאין לו אשה השכינה לא שורה עליו שכן הוא לא גרם במעשיו לחבר את הקב"ה לעם ישראל, ואף שיש דברים נוספים שמחברים (תפילה תפילין) האשה זה הדבר העיקרי שמחבר). ועל דא אתקין גרמיה לגבה לאתקנא, ושוי עליה לאתנסבא (ולכן כן חזקיהו הכין את עצמו להיות מתוקן וקיבל עליו לישא אשה).

למבינים בפנימיות: וקשה להם שהרי חיבור כנסת ישראל בקב"ה זה אותיות ו-ה ואילו כאן כתוב שאיש ואשה זה חיבור י-ה? התשובה לכך: שכאשר ר"ע אמר שאיש ואשה מחברים י-ה הכוונה שהם מחברים את כל העולמות, שכן י-ה הם החיים של כל העולמות, כמו שכתב בזוהר שמות צד: מאי חיים (מי הם הנקראים חיים) אלא אינון י-ה (אלא הם או"א הנקראים י-ה והם נקראים חיים לפי שהם החיות של כל הספירות).

אמר ר' יוחנן, אלמלא בא גבריאל והעמידו על מקומו, לא היתה תקנה לשונאין של ישראל. ופירש רש"י שם (בד"ה לא היה) שהיה שכרו מרובה, והיה לו רשות לאבד את שאריתנו.

אומר המדרש שבזכות אותם שלוש פסיעות שעשה נבוכדנצר לכבוד ה', זכה למלוך על כל העולם כולו, עד שמספר המדרש שלא היה נראה חיוך על שפתם של האנשים בזמן מלכותו, שהיה מלך אכזר ביותר. וגם בנו זכה למלוך על כל העולם כולו, וכן הנכד שלו, זכה למלוך על כל העולם. בכל צעד קבל את שכרו שמלך על כל העולם שלושה דורות.

שאל בנו של החפץ חיים את אביו: אם כל כך הרבה שכר מקבלים הרשעים על מעשיהם, כיצד כתוב בתורה שה' משלם שכר רשעים בעוה"ז כדי לאבדם מהעוה"ב, הרי יש יהודים רשעים שעשו המון מצוות הרבה יותר מהג' פסיעות של נבוכדנצר, ואם על ג' פסיעות מקבלים כל כך הרבה שכר כמה צריך להיות שכרן של הרשעים?

ענה לו הח"ח: רשעים בדרך כלל לא עושים את מעשיהם לכבוד שמים, אלא בגלל שכך הם חושבים שראוי לעשות וכדומה, ואדם שחושב לעשות לכבוד שמים משלמים לו את שכרו בעוה"ב, היות ומגיע לו מדי הרבה שכר בשביל לשלם אותו בעוה"ז. נבוכדנצר שהלך להחזיר את השליח היתה כוונתו לכבוד שמים, אבל לא יכלו לשלם לו בעוה"ב שכן אדם שהחריב את ביהמ"ק לא נאה שיהיה בעוה"ב, לכן נאלצו לשלם לו בעוה"ז, ולשלם בעוה"ז על מצווה לכבוד שמים צריך בשביל זה שלוש דורות של מלכות על כל העולם.

למדנו מדבריו גודל שכר מצווה הנעשית לכבוד שמים, ששכרה פי כמה וכמה ממצווה שלא נעשתה לכבוד שמים.

ב. מסילת ישרים.

ספר מסילת ישרים - פרק יט: הנה בארנו עד הנה החסידות מה שתלוי במעשה ובאפן העשיה, נבאר עתה התלויה בפונה. (עיין הערה א) וכבר דברנו גם כן למעלה מענין לשמה ושלם לשמה למדרגותיהם. אמנם ודאי שמי שתכונן בעבודתו לטהר נפשו לפני בוראו, למען תזכה לשבת את פניו בכלל הישרים והחסידים, לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו ולקבל הגמול אשר בעולם הבא, לא נוכל לומר שתהיה פונה זו רעה, אכן לא נוכל לומר גם כן שתהיה היותר טובה, כי עד שהאדם מתכונן לטובת

ג. יש להעיר כאן דבר המצריך תשומת לב: היום אנשים חושבים שלהיות יותר צדיק פירושו לעשות יותר מעשים טובים, נכון, אבל בדברי המסילת ישרים נלמד דבר נפלא, שני אנשים שעשו את אותו מעשה בדיוק אחד נחשב חסיד ועושה נחת רוח לבורא עולם, ואחד לא. ומה ההבדל בין שניהם? המחשבה בלבד. החסיד חשב על בורא עולם בזמן עשית המצווה וחברו לא זכר את בורא עולם בזמן עשית המצווה.

עֲצֻמוֹ סוּף סוּף עֲבוּדָתוֹ לְצַרְךָ עֲצֻמוֹ, אֶךְ הַכּוֹנֵה הָאֲמִתִּית הַמְצוּיָה
 בַּחֲסִידִים אֲשֶׁר טָרְחוּ וְהִשְׁתַּדְּלוּ לְהַשְׁיִיגָהּ, הוּא שִׁיְהִיָּה הָאָדָם עוֹבֵד רַק
 לְמַעַן אֲשֶׁר כְּבוֹדוֹ שֶׁל הָאֲדוֹן בְּרוּךְ הוּא יִגְדֵל וַיִּרְבֶּה ... נִמְצְאָתָ לְמַד, שְׂזֵאת
 הִיא הַכּוֹנֵה הַמְעֵלָה, שֶׁהִיא רְחוּקָה לְגַמְרֵי מְכַל הַנְּאִת עֲצֻמוֹ, וְאִינָה אֵלָא
 לְכְבוֹדוֹ שֶׁל מְקוֹם וּלְקָדוּשׁ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ הַמְתַּקְדָּשׁ בְּבְרִיּוֹתָיו בְּשַׁעָה
 שְׁעוֹשִׂים רְצוֹנוֹ. וְעַל זֶה אָמְרוּ (זוהר משפטים), "אִיזְהוּ חֲסִיד? - הַמְתַּחֲסֵד
 עִם קוֹנוֹ": וְהִנֵּה הַחֲסִיד ... הָעֲבוּדָה שֶׁהוּא עוֹבֵד בְּמַעֲשֵׂה מְצוּוֹתָיו עַל
 הַכּוֹנֵה הַזֹּאת.

לסיכום: חסיד הוא מי שמתכוון במצוותיו (ובהנהגות השלום שלו)
 לעשות נחת רוח לה' יתברך (ע"י החיבור בין ה' לכנסת ישראל נהיה
 קורת רוח לה'). (עיין הערה ד)

אחאב הרבה שלום ובכל זאת אין לו חלק לעולם הבא, מדוע? כי כוונתו
 לא הייתה בשביל בורא עולם.

ד. שאל חסיד: מה ההבדל ביני לאדמו"ר, שנינו מברכים ואוכלים. ונענה: אתה רוצה לאכול תפוח, אלא
 שצריך לברך לכן אתה כיהודי כשר, מברך, האדמו"ר רוצה לתת לקב"ה ברכה אלא שאסור סתם לברך
 את ה' לכן הוא לוקח תפוח לברך עליו.

כך גם בעניננו: יש יהודי שרוצה לבוא הביתה לנוח ולהנות, אלא שבבית יש עוד אנשים צריך להתנהג
 כראוי אחרית לא יהיה ניתן להתקיים, ויש מי שרוצה לעשות טוב לבריות רוצה שלבני ביתו יהיה שמח
 וטוב לב, רוצה לגדלם לעבודת ה' שזה הדבר הטוב ביותר בעולם, לכן הוא בא הביתה עם מטען גדול
 של רצון לשמח ולהטיב, ועוד הוא מוסיף שהוא רוצה לתת לקב"ה כוח להשפיע על עם ישראל להטיב
 לקב"ה ולהיטיב לעם ישראל. ועליו נאמר וצדיק יסוד עולם, אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו.

פרק 1 : האוצר לא מתחת לגשר.

ישנו סיפור מפורסם על יהודי בשם איזיק שחלם חלום שמתחת הגשר יש אוצר גדול מאוד של כסף, נסע איזיק לאותו גשר חיכה לאמצע הלילה וירד לחפור מתחת הגשר, פתאום הגיע השומר ותפס אותו, שאל אותו השומר לפשר מעשיו, ענה לו איזיק כי חלם בלילה שיש אוצר מתחת לגשר, צחק השומר ואמר מי מתיחס לחלומות גם אני הלילה חלמתי כי מתחת התנור בבית של איזיק בן יעקוב מקרקוב יש אוצר וכי בגלל החלום אלך לאותו בית של איזיק לחפש את האוצר, שמח איזיק מאוד לשמע דברי השומר שכלל לא ידע שאותו יהודי שלפניו שמו איזיק בן יעקוב מקרקוב, חזר לביתו חפר מתחת לתנור ומצא אוצר נפלא.

ואנו למדים מכך רבות, פעמים האוצר בתוך ביתך ואתה נוסע רחוק, דע! כי לא מעבר לים היא, כי קרוב אליך הדבר מאוד.

יהודי יקר! אתה רוצה אתה רוצה לזכות להיות בן אהוב לה' יתברך, רוצה לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים, לא צריך ללכת רחוק הכול בתוך הבית, בעל ישמח את אשתו, ואשה תעשה רצון בעלה, לכבוד בורא עולם! לתת לו כוח להשפיע על עם ישראל, דע! בזה השפעת יותר מכל דבר כמו שאמרו חז"ל: מדרש רבה במדבר פרשה יא פסקה ז גדול השלום (עיין הערה שושהוא שקול כנגד הכל אנו אומרים עושה שלום ובורא את הכל, רבי אלעזר בנו של ר"א הקפר אומר שאפי' ישראל עובדין עבודת כוכבים ושלום ביניהם כביכול אמר הקב"ה אין השטן נוגע ביניהם שנא' (הושע ד) חבור עצבים אפרים הנח לו אבל משנחלקו מה נאמר בהם (שם) חלק לבם עתה יאשמו הא גדול שלום ושנואה מחלוקת.

ונסיים בדברי ספר הליקוטים לר' חיים ויטאל זצ"ל - פרשת עקב - פרק ח: "מעלה גדולה יש לאשה... שאמרו רז"ל כי השרוי בלא אשה שרוי בלא טובה וכו', בלא חיים, וענין (והמקור לזה מהפסוק) ראה חיים עם

10. מהו שלום? כתוב באברבנאל אבות (א,יב) וז"ל: "ובכל מקום שנזכר שלום בכתוב חשבו המפרשים שענינו תמיד הסכמה בין הכתות המתקוטטות, כמו שאחז"ל עמון ומואב עשו שלום ביניהם, כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום, ולכן פרשו אוהב שלום ורודף שלום שיהיה האדם משים שלום בין חבריו המתקוטטים, והביאו על זה משלים מפסוקים ומאמרים טובבים כולם על הקוטב הזה כאילו ענין השלום לדבריהם לא יפול כי אם במקום שיש קטטה ומריבה קודמת, והנה לא הכירו את מעלת השלום ולא ראו את יקר תפארת גדולתו, לפי שעם היות שיאמר על הסכמת המריבים כמו שחשבו, הנה גם כן יאמר שלום מזולת מריבה וקטטה על הטוב המשותף ועל הסכמת האנשים ואהבתם זה לזה שהוא הדבר ההכרחי בקבוץ המדיני והוא החוט הקושר והמכוון את כולם, ובכלל יאמר השלום על בריאות הדבר ולשמותו וטובו ויופיו, ולכן נקרא ה' שלום לפי שהוא הקושר את העולם ומעמיד הנמצאים על סדר בצביונם וקומתם כי כאשר יהיה הדבר בסדרו הראוי יהיה בשלום ובמישור.

אשה אשר אהבת (קהל' ט'), הרי שיחיה על זכות לקיחתה לבד, ומה גם שיהיו לו בנים, וימולם ויפדם, וילמדם תורה ועבודת ה'. ומלבד זה על כל מוצא פי ה' יחיה האדם באמצעות האשה והכוונה **שיקיים כל המצות**, שאם יאהוב אותה כגופו, יקיים מצות ואהבת לרעך כמוך ששם נכלל כל התורה, כנזכר בגמרא על אותו שאמר למדני תורה על רגל אחת, ואמר לו ואהבת לרעך כמוך, אם תקיים זה כאילו קיימת כל התורה כולה:

פ ר ק ז : גאולת ישראל תלויה בשלום בית.

זוהר חלק ג דף ז/ב תנינן בפרשתא דשמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד, מהו אחד. דא כנסת ישראל דאחיד ביה בקודשא בריך הוא. דאמר רבי שמעון, זיוגא דדכר ונוקבא אקרי אחד. באתר דנוקבא שריא, אחד אקרי. מאי טעמא. בגין דדכר בלא נוקבא פלג גופא אקרי, ופלג לאו הוא חד. וכד מתחברן כחדא תרי פלגי גופא, אתעבידו חד גופא, וכדין אקרי אחד: והשתא קודשא בריך הוא לא אקרי אחד. ורזא דמלה, כנסת ישראל בגלותא, וקודשא בריך הוא סליק לעילא לעילא, וזיוגא אתפרש, ושמא קדישא לא אשתכח שלימ, ואחד לא אקרי. ואימתי יתקרי אחד, בשעתא דמטרוניתא תשתכח ביה במלכא, ויזדווגון כחדא. הדא הוא דכתיב, (עובדיה א) והיתה ליי' המלוכה. מאן מלוכה. דא כנסת ישראל, דמלכו בה אתקשר, כדין (זכריה יד) ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד. ועל דא, הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. (תהלים קלג).

באור: למדנו בפרשת שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד, מתי נקרא ה' אחד? (באור: מתי יהיה התגלות של אחדות ה' בעולם) כאשר הקב"ה ישרה שכינתו בגילוי בכנסת ישראל. שאמר ר' שמעון הזווג של זכר ונקיבה נקרא אחד, כי במקום שהנקיבה נמצאת נקרא אחד, מה הטעם לפי שזכר בלא נקיבה נקרא חצי גוף, וחצי אינו אחד, וכשמתחברים יחד שני חצאים (ע"י אהבה ודביקות) נעשה גוף אחד, ואז נקראים אחד. ועכשיו בגלות הקב"ה לא נקרא אחד וטעם הדבר כי כנסת ישראל בגלות והקב"ה למעלה למעלה, והזיווג נפרד, ושמו הקדוש לא שלם, ולא נקרא אחד, ומתי יקרא אחד? בשעה שכנסת ישראל תתחבר לקב"ה, זהו שכתוב על לעתיד לבוא והיתה לה' המלוכה, מהי המלוכה? שכבוד ה' יראה בכנסת ישראל, ואז יתקיים ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, ועל זה נאמר הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. (עיין הערה 14)

למדנו מהזוהר: א. תיקון הבריאה באחדות ה' יהיה כאשר כנסת ישראל תהיה מחוברת להקב"ה. ב. זכר ונקיבה הם דוגמת הקב"ה וכנסת ישראל.

12. המתבונן בדברים אלו יבין: א. מדוע ברא הקב"ה איש ואשה (כדי לבראו עולם תחתון כנגד עולם עליון: א. כדי שנוכל לפעול בו. ב. כדי שנוכל לחוש כמה הקב"ה אוהב אותנו). ב. מדוע איש ללא אשה הוא פלג גופא ואינו אדם. ג. מדוע יש מצווה להתחתן לאהוב ולשמח. ד. מדוע אסר על האשה קשר עם אדם נוסף, ועל האיש לא אסר. ה. ומדוע הגאולה תלויה בשלום בית. ו. מדוע מצוות עונה גם ללא פרו ורבו. ז. מה הכוונה יקדש עצמו בשעת תשמיש. ח. האם השלום-האיחוד בין בני הזוג היא אמצעי לפרו ורבו או תכלית בעצם, ומה להקב"ה מתכלית זו. ט. כיצד הבית היהודי הוא בית הספר לאהבת ה'. י. לאיזו הרגשה אדם צריך להגיע בה' אחד.

ג.שזכר ונקיבה מתאחדים זה שלימות, וזה יוצר את השלימות שה' שורה בישראל.

וזה מה שכתב הפלא יועץ הובא לעיל: ובפרט בין איש לאשתו בחושבו כי הדברים עתיקים ומעובדא דלתתא איתער עובדא דלעילא או בונה עולמות או מחריבן והשנאה והמחלוקת מעורר מדנים וקטיגורייא ופירוד למעלה וע"י אהבה ואחיה שלום ורעות מעורר אהבת דודים למעלה ועושה שלום במרומים דגורם יחוד קודש בריך הוא ושכינתיה וזהו הטעם שבזה תלוי גאולתינו ופדות נפשינו.

מה היה סודו של הגרש"ז שנתן לו את הכוח חמישים שנה בלי לפגוע באשתו? מסופר על הגאון ר' שלמה זלמן אויערבך זצוק"ל, שחי עם אשתו במשך חמישים שנה וגידלו את ילדיהם בדירה של חדר וחצי והנה בהלויתה אמר הגרש"ז זצ"ל "איני צריך לבקש ממנה מחילה משום שמעולם, בכל מהלך החיים המשותפים שלנו, לא אמרתי לה מילה אחת שעלולה היתה לצער אותה" ותמה הרב טאובר שליט"א כיצד יכול יהודי חמישים שנה לא לפגוע מעולם באשתו?

עד שיום אחד שמעתי מעשה שהיה עימו: וכך מספר אברך: ליויתי את הגרש"ז לביתו, לפני שנכנס לביתו נעמד הגרש"ז וישר מעט את כובעו ואת חליפתו, כך שיראה מסודר אמר לו אותו אברך "מבין אני שהגיעו אליכם אורחים נמשיך אפוא בשיחתנו פעם אחרת" וכי מנין לך שישנם אורחים בביתך? תמה הגרש"ז, "כי אם לא כן לשם מה סידרת את בגדיך? השיב האברך, אמר לו הגרש"ז זצ"ל "הנני מתכוון לקבלת פני שכינה-לקדם את פני אשתי הממתינה לי כעת בביתי ולשם כך עלי להתכוון כראוי"

כותב הרב טאובר: (הבית היהודי עמוד עז) לעניות דעתי עובדה זו יש בה מן השבח והמעלה יותר מכל התארים שאדם יכול לקבל, יותר מחריף ובקי, סיני ועוקר הרים, בוצינא קדישא וכ"ו, איך הוא זכה לכך? כאשר יהודי חי, ובליבו אמונה שלימה וטבעית שדברי חז"ל אינם מליצות ודרושים, אלא הם אמת פשוטה וברורה, (שהשכינה שורה בבית כעין בית המקדש-וזילזול באשה הוא בחינת חורבן בית המקדש) אין פלא כי הוא יכול להעיד על עצמו גם לאחר חמישים שנות נישואין, שאין לו על מה לבקש מחילה.

כיצד זוכים לשלום בית מושלם? אדם צריך לחשוב לפני הכניסה לביתו: יש לי אפשרות להיות כמו דוד המלך ושלמה המלך שבנו את בית

המקדש, או ח"ו להיות כמו נבוכדנצר וטיטוס שהחריבו את בית המקדש, הכול תלוי ביחס שלי לרעיתי – ביתו של המלך.

אור חדש על מאמרי חז"ל:

חוברת זו נכתבה בקצרה, המעיין יבין שיש כאן אור חדש על כל הבית היהודי, ולפי דברים אלו יובנו הרבה מאמרי חז"ל ונכתוב בקצרה ממש:

- א. המגרש אשתו מזבח בוכה. (מזבח הוא המקשר בין ישראל לקב"ה)
- ב. המשמח חתן וכלה בונה אחת מחורבות ירושלים.
- ג. השמח חתן וכלה זוכה לתורה. (תורה חיבור בין הקב"ה לישראל).
- ד. מדוע שמחים בחתונה? שכן עכשיו נוצר חיבור בין כנס"י לקב"ה.
- ה. מנהגי החתונה הם כמתן תורה. (שניהם חיבור כנס"י והקב"ה).
- ו. רב רחומי שציער את אשתו מת למרות שאשתו הצטערה עכשיו הרבה יותר (היות וגרם צער לכנסת ישראל).
- ז. הפליגו חז"ל במעלת השלום וכל דבר חותם בשלום, שכן זה התכלית.
- ח. ציוו חז"ל לרדוף אחרי השלום שנאמר בקש שלום ורדפהו.
- ט. חסרון בצניעות (גורם חוסר באחדות) ושב מאחריך, זכו שכינה בינהם.
- י. ראובן שמעון ולוי נקראו על שם תוספת אהבה בין יעקוב ולאה, שכן כל תוספת אהבה היא חיבור עצום למעלה.

המעונין להרחיב בדברים אלו יצור איתנו קשר ונשלח לו חומר נוסף.

חובר בעזרת השם יתברך
על ידי יהודה טאוב
סוקולוב 30
קרית אתא

להערות ולהשגת הקונטרס
לתרומות להפצת הקונטרס
ניתן לשלוח לכתובת הנ"ל.

052-7139522

04-8436092